

Laivas

Savaitinis laikraštis

No. 9. Vasario (February) 23, 1924 Metai IV

“Entered as second-class matter July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.”

LAIVAS (THE SHIP)

Published weekly by Draugas Publ. Co.

Prenumeratos Kaina:

Subscription Rates:

Amerikoje:

U. S. A.:

Metams	\$1.50	One Year	\$1.50
Pusei metų	75c	Six Months	75c
Vienas num.	5c	Single Copy	5c

Užsieniuose:

Elsewhere:

Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00

“DRAUGAS” PUB. CO.,

2334 So. Oakley Ave. Chicago, Ill.

E V A N G E L I J A

Užgavėnių Sekmadieniui

Lk. 18, 31-43

Anuo metu Jėzus pasiėmė dvyliką ir tarė jiems: Štai keliaujame Jeruzolimon, ir išsipildys vis kas parašyta apie Žmogaus Sunų. Nes taps išduotas stabmeldžiams ir taps išjuoktas ir rykštėmis bus plaktas ir apspiaudytas: ir nuplakė rykštėmis užmuš Jį ir trečią dieną atsikels. Ir jie nieko to nesuprato, ir tas žodis buvo paslėptas nuo jų ir nesuprato, kas buvo sakoma. Besiartinant gi prie Jericho įvyko, kad vienas aklas sėdėjo šale kelio elgėtaudamas. Ir išgirdęs minia praeinant, klausė kas vra? Pasakė jam, kad Nazarietis Jėzus ėjo. Ir šaukė tardamas: Jėzau, Dovydo Sunau, pasigailėk manęs. Ir einantieji pro šalį barė jį, kad tylėtų. Bet jis dar labiau šaukė: Dovydo Sunau pasigailėk manęs. Bet Jėzus sustojęs liepė jį atvesti pas save. Ir kuomet prisiartino, paklausė jo tardamas: Ko nori, kad tau padaryčiau? Bet jis tarė: Viešpatie, kad regėčiau. Ir Jėzus tarė jam: Žiurėk, tavo tikėjimas tave išgydė. Ir susyk praregėjo ir ėjo paskui Jį aukštindamas Dievą. Ir visa liudis pamačiusi davė Dievui garbę.

EVANGELIJOS PAAIŠKINIMAS.

Šios dienos Evangelija pažymi du dalyku: Jėzaus Kančios pranašavimą ir aklo išgydymą.

1. Kančios pranašavimas.

Buvo jau arti paskutiniosios Jėzaus gyvenimo Velykos.

Jėzus eidamas Jeruzolimos link Jordono upės krantu buvo atsiduręs Judėjos miesto Jericho apielinkėse.

Artinantis Velykų šventėms sulig žydų papročiu ant kalnų kalnelių degė ugnis, pranešdama visiems, kad laikas

jau rengtis į šventą kelionę į Jeruzalem.

Šventadienio upas kilo visame krašte. Visi rengėsi kelionėn. Po mažėliai ant kelių kelelių vedančių į Jeruzalem susidarydavo keliaunininkų būriai.

Pavasaris buvo jau įžengęs į savo teises ir visa gamta, rodos ir gi rengėsi prie švenčių.

Ir štai kuomet viskas aplink pavasariui išaušus linksmai atgydavo, kuomet visų širdys džiaugėsi dėl besiartinančių švenčių, kuomet maldininkų būriai traukė pro šalį giedodami šventas giesmes — Jėzus mintijo apie savo mirtį ir rengėsi prie didžios savo Atnašos ant Kryžiaus.

Ir suvadinęs savo apaštalus nuošaliai nuo minių, Jėzus praneša jiems savo artimą kančią ir mirtį.

Šis pranašavimas paduoda smulkiai svarbias Kančios aplinkybes.

Jėzus sako, kad jisai bus išduotas vyriausiems kunigams ir Rašto žinovams, kad bus išjuoktas, nuplaktas, apspiaudytas ir nuteistas, kad bus stabmelžiams išduotas ir nukryžiuotas, bet po tam Jisai kelsis iš numirusių.

Šiais trumpais žodžiais Jėzus vaizdingai piešia savo niekingą galą.

Kam Jėzus atidengia apaštalam savo Kančios paslaptį?

Visųpirmiausiai, Jėzus nori prirengti apaštalus prie to baisaus smugio, kuris neužilgo turėjo juos ištikti. Jisai nori juos paguosti ir sustiprinti dvasia. Delto Jisai ir sako, kad visa tai jau buvo pranašų pranašautau (Lk. 18, 31).

Toliau, Išganytojas nori duoti apaštalam teisingos pažiuros į savo kančią. Ji nėra visų Jo sumanymų sugrovimas nei nėra kažin koks tai nepramatytas nelaimingas at-

sitikimas. Anaipol, ji sudaro dieviškųjų Jo sumanymų neatskiriama dalį ir delto ji turi įvykti.

Ir kokio įspūdžio darė apaštalams šis Jėzaus pranašavimas?

Jie stebėjosi (Mt. 10, 32), matydami, kad Jėzus nežiurint į aiškų žinojimą, kas laukia Jį Jeruzolimoje, visgi drąsiai eina švento miesto link.

Jie bijojo (Mk. 10, 32). Apaštalai ir be Jėzaus pranašavimo buvo susirupinę dėl naujo Jėzaus žygio į Jeruzalem. Juk jie matė, kaip parizėjai buvo griežtai nusistatę prieš Jėzų ir ieškojo tik progos Jį pražudyti. Ir štai dabar Jėzus patvirtina aiškiais žodžiais jų nujautimą. Tačiau nepaisydami baimės, apaštalai eina paskui savo mylimąjį Mokytoją (Mk. 10, 32).

Jie tačiau nesuprato Jėzaus pranašavimo (Lk. 18, 34). Jie tiesiog negalėjo savo galvoje suderinti Jėzaus pranašaujamų Kančių su savo įsivaizdinimais ir įsitikinimais apie Mesiją, Kristų. Jie mylėjo Jėzų ir buvo prie Jo prisirišę. Jie negalėjo sau įsivaizduoti, kaip toks žiaurus galas gali ištikti jų mylimąjį Mokytoją.

Be to, jie matė tiek Jėzaus dievystės įrodymų, tiek stebuklų, kad jiems pranašaujama kančia ir mirtis atrodė negalimas daiktas.

Galop, Kryžiaus paslaptis buvo jiems dar uždengta. Nors Jėzus ir pasakė čia kaipurias savo Kančios smulkmenas, vis tik paslaptį skraiste pridengtos, taip kad apaštalai dar negalėjo tinkamai Jo žodžių reikšmės suprasti.

Tai buvo Kryžiaus Paslaptis.

Tik Švent. Dvasiai nužengus ant apaštalu Sekminių

dieną, šitoji Kryžiaus paslaptis tapo jiems aiški.

2. Aklo išgydymas.

Išganytojas keliaudamas toliau su apaštalais į Jeruzalę ėjo per Jericho miestą, didelios minios lydimas.

Jericho miestas yra prie vieškelio, kuris eina į Jeruzalę. Velykų šventėms artinantis šiuo keliu traukė maldininkų minios. Tą aplinkybę naudodami, susirinkdavo čia daugybė įvairių vargdienių, ligotų ir šiaip nelaimės ištiktų žmonių, kurie prašė išmaldos iš keliauninkų.

Vargdienių tarpe buvo vienas aklas žmogus, kuris pajutęs, kad pro šalį eina didelė minia, užklauso, kas čia būtų.

Gavęs atsakymą, kad čia esąs Jėzus iš Nazarėto, aklas tuojaus pradėjo garsiai šaukti: "Jėzau, Dovydo Sūnau, pasigailėk manęs."

Minia, šitokių nemandagių riksmu erzinama, o gal nenorėdamas, kad Jėzus kelyje suislaikytų subarė aklą ir liepė jam tylėti. Bet šis nesiliovė šaukęs.

Kokiu dideliu troškimu geidė nelaimingas žmogus išsigydyti nuo aklybės! Visi minios pabarimai, koliojimai, ir gal net stumdymai nesulaiko jo, dargi paskatina garsiau šauktis Jėzaus pagalbos. Jis žinojo gerai, kad dabar atėjo jo valanda, jo laimikis, ar dabar ar niekad teks jam išgydymo malonė.

Ir jis neapsiriko. Gailestingiausias Jėzus sustojo ir liepė atvesti aklą pas save.

Su kokia viltimi artinosi nelaimės ištiktas žmogus! Kaip graudingai atsako į Jėzaus klausimą: "Ko nori kad tau padaryčiau?" tardamas: "Viešpatie, kad regėčiau!"

Didis aklojo tikėjimas ir viltis buvo geriausios sąlygos gauti iš Jėzaus išgydymo malonės.

Ir Jėzus trumpai vienu žodžiu tik padaro stebuklą: „Žiurėk, tavo tikėjimas tave išgydė.“

Koks geras yra Viešpats! Jisai kur tik pamato vargą, ten ištiesia savo gelbstančią ranką. Jisai nepaiso kad čia kelyje minioms užpludus kelią nepatogu ir painu yra žmonės sustabdyti. Jisai stabdo minias, Jisai šaukia prie savęs nelaimingąjį, Jisai susigraudina matydamas aklojo apverktiną padėtį (Mt. 20, 34) ir galų gale savo dieviškąja galybe jį gydo.

Padaryto stebuklo įspudis buvo milžiniškas.

Minia nustėbo ir pradėjo garsiai garbinti Jėzų.

Ir buvęs aklas, dėkingas už suteiktą jam malonę, viską palikęs eina paskui Jėzų, garbindamas Dievą. X.

MALDA UŽ TĖVYNĘ.

Teka nuo amžių srovė krikščolinė
nešanti meilę paties Visagalio....

Viešpatie, leisk jai per mūsų Tėvynę
plaukt ir gaivinti suvargusią šalį!

Dvelk tautos valion, paveik į jos protą
vagai pagilint malonių upelio....

Dieve, laikyk ją kaip gėlę rasotą
priešams užtverto į saulę darželio!

Dvasios Šventosios ugnim tegu žiba
skaisčiosios širdys Lietuvos jaunimo;
darbu ir mokslu, dora ir tikyba,
Dieve, leisk stiprint tautos atgimimą.

Žalvarnis.

VAJUS.

Šių metų Kovo mėnesį prasideda vajuš šv. Kazimiero Seserų Vienuolijos naudai.

Šis vajuš yra ytin svarbus ir reikšmingas, nes jis skiriamas naujai statomajai seserų koplyčiai.

Jau nuo senai sesutės vargsta neturėdamos tinkamos vietos savo dvasios lavinimams atlikti. Tiesa, jos turi koplyčią, bet ji yra taip maža, kad vos penkios dešimtys asmenų joje gali tilpti. Dauguma sesučių per pamaldas priverstos stovėti ant koridoriaus kur kampuose. Ne altoariaus negali matyti.

Vienuolyne tai yra nepakenčiamas dalykas. Koplyčia sesučių gyvenime yra viena iš svarbiausių vietų. Čia vienuolė sema dvasios stiprybės savo sunkiam vaikučių auklėjimo darbui tinkamai atlikti. Čia ji randa dvasios džiaugsmo, čia paguodos ir suraminimo.

Vienuolė išsižadėjo pasaulio linksmybių, išsižadėjo šeimyninių džiaugsmų. Vietoje to jai reikia duoti dvasios džiaugsmo, — kurio teikia tikėjimas ir tikėjiminės apeigos.

O apeigoms atlikti ir jose dalyvauti reikia vietos. O koks bus dalyvavimas, jei ne altoariaus nematysi, jei reikia grustis kur į užkampį.

Taigi butinas yra reikalas, nauja erdvesnė koplyčia sesutėms statyti.

Ir mūsų žmonės katalikai tai gerai suprato. Jau nuo pernai metų aukėjo gausiai. — Jau surinkta arti 50,000 dolerių. O reikia 150,000 dolerių. Taigi truksta dar 100,000 dolerių. Iki Birželio mėn. šita suma reikia surinkti.

Mes raginate raginame visus "Laivo" skaitytojus ir

prietelius — nepasigailėti skatiko, aukų šitam šventam darbui.

Koplyčia bus ne tik sesutėms atatinkami maldos namai, bet bus amžinas paminklas mūsų lietuvių katalikų dosnumo.

O gerosios sesutės neužmirš savo geradėjų. Jos atlikdamos savo pamaldas naujoje koplyčioje nuolat prisimins savo maldose tuos, kurių aukomis buvo pastatyta jų šventykla.

PAL. ONA-KATARINA EMMERICH.

(Užbaiga)

Nepaprastos Dovanos.

Regėjimai ir Apreiškimai. Pal. Katarina buvo Galybių Viešpaties apdovanota dar nepaprastų regėjimų ir apreiškimų malone. Ji jau nuo pat kūdikystės regėjo nesuskaitomais paveikslais visą mūsų Atpirkimo darbą ir tuo būdu įgijo aiškų ir gilų mūsų tikėjimo tiesų pažinimą.

Su džiaugsmu atmindama savo jaunystės dienas, pal. Katarina išpažino pati dvasiškai valdžiai pareikalavus:

“Savo jaunystėje visuomet buvau paskendusi Dievuje. Tiesa, sunkiai dirbau, bet ir dribdama turėjau visuomet įvairių regėjimų. Nors su tėvais išeidavau į laukus dirbti, niekuomet ant žemės neskrajojo mano siela. Viskas čia ant žemės atrodė man kartu ir apsnudę — tik ką regėjau, buvo šviesa ir dangiška tiesa.”

Dievo Apveizda surėdė, kad pal. Katarinai sirgus atvyko į Dylmeną garsus vokiečių rašytojas Klemensas Brentano. Sužinojęs apie nepaprastą Onos Katarinos šventu-

mą ir jos žaizdas, jis netikintys panorėjo pamatyti ir pats įsitikinti, kiek tiesos čia esama.

Per keturis metus lankė jis pal. Katariną ligi jos mirčiai ir jos šventumas, jos nepaprasta kantrybė, jos gilus tikėjimas sujudino netikėlio širdį. Brentano atsivertė.

Ir štai šis garsusis rašytojas pradėjo visus įstabius įvykius, kuriuos tik pastebėjo, surašinėti. Ypač godžiai gaudė jisai įvairius apreiškimus tikėjimą liečiančius, kuriuos pal. Katarina kartais dvasios pakelime išpasakodavo.

Iš Brentano užrašų sužinome, kaip gausių ir gilios reikšmės apreiškimų teko gauti pal. Onai Katarinai.

Ypatingos mūsų domės kreipia apreiškimai apie Jėzaus gyvenimą, o ypač Jo Kančią ir mirtį.

Jai parodo, kaip tikinti siela Dievo malonės vedama gali giliai pažinti slaptus tikėjimo dalykus.

Bet palaim. Katarina nekuomet neatsitolindavo nuo to, ką Bažnyčia mokina.

Ji pati pareiškė: “Tikėjimo dalykuose nekuomet netikėjau ką kitą, kaip tiktai tai, ką Dievas apreiškė ir per savo šv. Katalikų Bažnyčią mums tikėti paduoda.”

Mirtis.

Palaiminta mirtis yra tikriausias ypatingo Dievo išskirimo ir palankumo ženklas.

Pal. Onos Katarinos mirties aplinkybės rodo mums, kad V. Dievas jai suteikė šito ypatingo išskirimo.

1824 metus pal. Katarina pradėjo skaudžiausiais kentėjimais kuriuos aukėjo už Bažnyčią ir mištančius.

“Kenčia ji,” — taip rašo Kl. Brentano, — karščio ir visokių kitų ligų, bet be paliovos jos siela užimta yra Bažnyčia ir mirštančiais. Visus kentėjimus, kurie nuolatos

vargino ją iki mirčiai, kentė Ona Katarina su didžiausia kantrybe ir pasidavimu Dievo valiai.

Sausio 12 d., 1824 m., taip rašo Kl. Brentano: “Kas sugebės atprašyti baisią jos padėtį. Sėdėti dieną ir naktį žaizdų ir sopulių kankinamai! Ant jos veido matyti didžiausia kantrybė ir nuolankiausia saldybė. Kuomet užklausiu, ar yra kantri, malonus padėkos Dievui šiptelėjimas patvirtino tik jos kentėjimų ir negalės tikrumą.” Dvi dieni prieš jos mirtį rašo tas pats Kl. Brentano: “Nepaliaudama maldauja V. Dievo pagalbos. Tankiai meldžiasi, kalbėdama: “Vai! Viešpatie Jėzau, dėkui Tau šimteriopai už visą mano gyvenimą! Viešpatie, ne kaip aš noriu, ne! bet kaip [Tu nori!”

Sausio 27 d., 1824 m. buvo suteiktas ligonei paskutinis šv. Aliejaus Patepimas, Vasario gi 9 d. paskutinį kartą priėmė Šv. Komuniją; tą dieną pradėjo jau merdėti.

Kuomet prie jos prisiartinio sesuo Gertruda, prašydama atleisti, mirštanti atsakė: “Nėra nei vieno žmogaus ant žemės kuriam neatleisčiau.”

Ilgėdamosi savo Sužiedotinio, tankiai dusavo: “Ateik jau, o mano Jėzau!”

Nuodėmklauskis ją guodė, paduodamas jai tankiai kryžių pabučiuoti. Visuomet lupomis jieškojo kojų, niekuomet neliesdama nei galvos, nei šono.

Tą dieną baisiai kankino ją troškulys! Vienas iš draugų, melddamas ant kelių prie jos lovos kojų, turėjo laimės keletą kartų paduoti jai vandens.

Vakare apie aštuntą valandą dar kartą atliko išpažintį, paskui tarė nuodėmklausiu: “Dabar taip esu rami ir

tokio turiau pasitikėjimo, kaip kad bučiau niekuomet nei mažiausios nuodėmės dasileidusi.”

Nuodėmklausis kalbėjo maldas prie mirštančiųjų.

Mirštanti Katarina atsiduksėjo keletą kartų: „O Viešpatie! Padėk! Viešpatie Jėzau.”

Tai buvo paskutiniai jos žodžiai. Kunigas paskambino, pranešdamas, kad Ona Katarina miršta. Keleta giminių ir draugų, esančių artimiausiame kambaryje, įėjo prie mirštančios ir puolė ant kelių. Palaiminta mergelė laikė grabnyčią rankoje, kurią nuodėmklausis priturdavo; dar keletą kartų silpnai atsiduso, paskui, nulinkusi galvą ant krutinės, atidavė skaisčią, gražią, dorybėmis papuoštą sielą, į rankas savo Dieviškojo Sužiedotinio, kurį per visą savo gyvenimą taip širdingai mylėjo.

Nieks, ištiesų, neabejoja, kad Ona Katarina šventųjų mergelių chore gieda šiandien, visuomet naują giesmę ir draugauja Avinėliui, kur Jis eina (Apr. 14, 3-4).

Kun. Pr. Meškauskas.

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI.

Klausimas. Delko žydai netiki į Viešpatį Jėzų ir nepripažįsta Jį esant Dievo Sunumi? *Z. M. S. D.*

Atsakymas. Ne tiesa, kad žydai netiki į Viešpatį Jėzų, bet tiesa, kad jie nepripažįsta Jėzaus pranašų pažadėtuosiu Mesiju, Išganytoju, Dievo Sunumi.

Žydai neginčija, kad arti 2000 metų atgal gyveno jų žemėje, Palestinoje, garsus mokytojas iš Nazarėto vardu

Jėzus; žydai net pripažįsta, kad Jėzus daug įstabių dalykų yra mokinęs ir daręs. Apie tai liudija žymiausias žydų rašytojas žydas Juozapas Flavijus, kuris gyveno 57—100 metais po Kristui. Jisai savo veikale “Žydų Senovė” (18-oje knygoje) aprašydamas Herodo laikus, štai ką sako:

“Tuo laiku pasirodė Jėzus, išmintingas vyras; Jisai buvo įstabių dalykų darėjas ir žmonių mokytojas...”

Tačiau žydai nepripažįsta Jėzų esant pranašų skelbiamuoju Mesiju, Išganytojumi, Dievo Sunumi.

Kodel žydai netiki į tai?

Svarbiausia priežastis yra štai kokia.

Žydai, tiesa, laukė Išganytojo, Mesijo. Apie Gelbėtojo atėjimą pranašų knygoose taip aiškiai ir taip plačiai rašoma, kad žydai ir negalėjo Jo nelaukti.

Bet dauguma žydų buvo sau išsivaizdinę busimą Išganytoją per daug žemiškai. Jie manė kad Mesijas ateisias gelbėti jų prarastąją politinę laisvę, kad išliuosuosias žydų tautų iš romėnų vergijos. Jie tikėjosi, kad Mesijas įsteigsias naują žemiškąją karalystę, kuri po savo valdžia pavergs visas kitas tautas:

Tuo tarpu Jėzus Kristus atėjo ir pasirodė žydų tarpe ne kaip galingas kunigaikštis, bet kaip paprastas neturtingas žmogus. Ir skelbė Jėzus išliuosavimą ne iš romėnų, bet iš nuodėmių vergijos. Ir steigė ne žemės galingą viešpatystę, bet dvasios Dievo karaliją čia ant žemės.

Turėdami klaidingą įsivaizdinimą apie Kristų-Mesiją, žydai nenorėjo pripažinti Jėzų pažadėtuojų Mesiju.

(Tiesa, Jėzaus įstabus mokslas ir kilnus Asmuo, Jo stebuklai veikė į žmonės geros valios, ir daug žydų išsižadė-

dami savo klaidingo supratimo, įtikėjo į Jėzaus pasiuntinystę ir Jo dievystę, išpažino Jį esant pranašų skelbtuoju Mesiju.

Bet daugumas žydų neįtikėjo.

Ir to netikėjimo priežastis buvo ne kas kita, kaip kad jiems truko geros valios.

Jėzus skelbdamas savo mokslą reikalavo iš žmonių atgailos, kaip sąlygos, kad kas galėtų būti dalininkas Jo atnešto išganymo. Jėzus nurodinėjo ypač žydų vadų blogus darbus ir kvietė juos taisyti. Bet jie užsikirto ir vietoje pasitaisyti, pradėjo neapkęsti Jėzaus ir Jį persekioti, kol galų gale neprikalė Jį prie kryžiaus.

Jėzus Pats jiems tai prikaišiojo, sakydamas: “Kiekvienas, kurs pikta daro, nekenčia šviesos ir neina į šviesą kad jo darbai nebutų peikiami” (Jo. 3, 20). “Jūs negalite klausyti mano žodžių. Jusų tėvas velnias ir jūs norite daryti savo tėvo geismus” (Jo. 8, 43, 44).

Tas Kristaus laikų žydų netikėjimas, kuris privedė juos prie Dievžudystės, tapo paveldėtas ir mūsų laikų žydų.

Tas žydų neapykantos šauksmas “Jo kraujas teesie ant mūsų ir ant mūsų vaikų” (Mt. 27, 25), ir šiandien skamba žydų tarpe savo atbalsiu, slėgdamas jų dvasią ir lyg versdamas juos atkakliai spirtis prieš Kristaus mokslą Bažnyčios skelbiamąjį ir po šiais dienai.

Bet reikia viltis, kad žydų tauta galų gale atsivers ir įtikės į Jėzų, tikrąjį Mesiją ir Dievo Sunų. Reikia tikėtis, kad išsipildys šv. Povilo žodžiai:

“Nes aš nenoriu, kad jūs, broliai, nežinotumėte tos paslapties, jog apakimas atsitiko Izraėlių daliai, kolei

įeis pilnas pagonių skaičius. Taip bus išgelbėtas visas Izraelis, kaip parašyta: iš Siono ateis Gelbėtojas, kurs atims bedievybę iš Jokubo.” (Rom. 11, 25-26).

K. R.

“LAIVO” KONTETAS.

Valio Kontestantai!!!

“Laivo” Kontestas pradeda vis daugiau kreipti į save skaitytojų domės.

Vis daugiau atsiranda naujų darbininkų.

Smarkios varžytinės net prasidėjo tarp pačių kontestantų.

Varžosi tarp savęs ypač trys uolios kontestantės: J. Jozapaitė, J. Šefeltaitė ir naujai stojusi E. Trakinaitė.

Jų varžytinių stovis šitaip atrodo:

J. Jozapaitė — 2,200 balsų

J. Šefeltaitė — 720 balsų

E. Trakinaitė — 510 balsų.

J. Jozapaitė užima vis dar pirmą vietą, bet J. Šefeltaitė ir E. Trakinaitė pasiryžusios yra žut-but pavyti ir pralenkti p. Jozapaitę ir laimėti pirmąsias dovanas.

Taigi, look out p. Jozapaitė!

“Laivo” Kontesto Komitetas.

KATALIKŲ PASAULYJE.

Šv. Sosto Akademija naujame murė, Vatikano soduose.

Šventasis Tėvas Pijus XI dalyvavo iškilmingame šventojo Sosto Akademijos "Nuovi Licei" posėdyje, akademinius mokslų metus atidarant. Tas įvyko naujojo Akademijos bustynėje, butent, Pijaus IV pavilione, Vatikano soduose. Tą puikų paviljoną Popiežius Pijus XI — paskyrė Akademijai.

Šv. Tėvas Pijus XI savo kalboje išreiškė daug džiaugsmo, dėkodamas Dievui, kad jam atėjus mintis ši garsų ir puikų Pijaus IV paviljoną, tikrą artistinę brangenybę, pavesti šiai Akademijai. Pabaigoje suteikė Apaštalinį palaiminimą ir aplankė Akademijos kambarius.

Šv. Tėvo Pijaus IV paviljonas — puikiausi murai — stovi vidury Vatikano sodų. Jiš buvo skirtas popiežiams vasaros metu pasilsinti. Bet kadangi jisai stovi žemoje vietoje, vasaros karšty neatsakantis yra poilsio tikslams. Priešingai, mokslų įstaigai negali buti geresnė vieta.

Pijus XI. milanietis, panašiai padarė kaip ir pirmtakunas Pijus IV popiežius milanietis: vienas pastatė puikų namą — pilį, antras jį pavadė taip brangiai ir naudingai mokslų įstaigai.

Afrikos Katlikai.

Paryžiaus katalikų Institute tėvas Julord, buvęs misijonierius šaly Dahomey, gyvai suįdomino savo klausytojus Afrikos katalikų padėtimi.

Šiuo metu tikibinė padėtis vakarų Afrikoje, butent Togo ir Dahomey, daug pagerėjusi. Tėvas Julord nurodė į puikias misijonierių pasekmes per šiuos paskutinius

sius 60 metų. Dabar šiose šalyse yra 255 misijonierių kunigų, 931 katechetų, 1,279 koplyčios ir bažnyčios, 1544'04 katalikai, 82,205 katekumenai, kurie ruošiasi prie krikšto. Buvo 728 šliubai — sužiedotuvės, 16,909 krikštai. [Tai yra paskutinės iš 1922-23 metų žinios.

Arabų Katalikų Universitetas Jeruzolimoje.

Spalių 1 d., 1923 m. atidaryta Arabų Katalikų Universitetas Jeruzolimoje. Jis yra Jeruzalės lotynų Patriarko globoje. Įkurtas Patriarko gotiko stiliaus puikiuos akmens rumuose. Arabų katalikiškam jaunimui, norinčiam įgyti aukštąjį mokslą, yra progos savo tėvyškėje baigti studijas.

MILIONAI KATALIKIŠKOMS MOKYKLOMS.

Pittsburgho diecezija šandie turi 208 parapijų pradžios mokyklas ir 42 parapijų aukštesnes mokyklas. Visas mokyklas tečiaus lanko vos 54,000 vaikų. Nėra vietos. Delto daugelis katalikų vaikų verčiami lankyti publiškas mokyklas.

Kadangi permaža katalikiškų mokyklų, tai trumpoj ateity visoj diecezijoje bus pravesta kampanija su tikslu surinkti 3 milijonus dolerių naujoms katalikiškoms mokykloms.

Kampanija įvyks pradėjus kovo 29 ir baigus balandžio 7 d. Kampanijos obalsis bus: "Kiekvienas katalikų vaikas katalikiškoj mokykloj."

Tas fondas padalintas neturtingoms parapijoms, kurios neturi iško išlaikyti parapinių mokyklų.

